

החברותא

בס"ד ערב ראש השנה תשפ"ה

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס' 744

פנינים יקרים לאלול וימים נוראים

לולא האמנתי לראות בטוב ה' (תהלים כז) לולא בחודש אלול האמנתי לראות בטוב ה' בארץ החיים, להסתכל על הטוב שהכל טוב והכל יהיה טוב כי טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ואז בארץ חיים יהיו המצוות והתפלות שנעשין בחיות דקדושה שזהו ארץ החיים, וכשמסתכלין על הטוב אבא לזה להיות קוה אל ה' חזק ואמץ לבך וקוה אל ה'.

אני לדודי ודודי לי, כלומר אני-כל האנוכיות והעצמי שלי הכל לכבוד ה' יתברך, הרצונות ההרגלים החשקים הכל מופנה לעשות רצון אבינו שבשמים, משעבד אני לרצון הבוית"ש אז ודודי לי הקב"ה ימלא כל משאלות לבנו לטובה לכתבנו ולחתמנו בספרן של צדיקים לשנה טובה מבורכת.

יום הדין: חסד עשה אתנו בורא עולם שגילה לנו את זמנו של יום הדין, אומות העולם אינם יודעים מאומה על היום הזה ובשבילם הוא כאחד מימי השנה הרגילים ואנחנו עם ישראל בחר בנו ה' וגילה לנו לטובתנו מהות היום הזה.

לשמחה מה זו עושה? ר"ה יום הדין יום המשפט פחדים נוראים והנה להיפך ר"ה יום חג מה זו עושה? אלא המשפט בר"ה איננו משפט שרירותי הקב"ה אוהב אותנו אהבה עזה וכאשר מנצלים את היום הזה להמלכת ה' לתשובה וחשבון הנפש ומקבלים עלינו עול מלכות שמים הקב"ה גוזר עלינו גזירות טובות, אם כן אנו שופטים את עצמנו כמעשינו וקובעים לעצמנו את הדין מתוך כך יכולים להגיע שמחים ובטחים.

(המגיד מדובנא)

רמזי אלול אמרו חז"ל ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה, שלשה דברים אלו רמוזים במילה "אלול" כיצד?

ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך - בחודש זה יש סיוע מן השמים לאדם הרוצה לשוב בתשובה ולהסיר מעליו את ערלת הלב.

אני לדודי ודודי לי כנסת ישראל מתקרבת אל דודה שהוא הקב"ה ואף הקב"ה פושט ידו לקבל ולשמוע תחינתה. צדקה: ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים.

על חודש זה המסוגל ביותר לתשובה דרשו חז"ל את הפסוק דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב.

(בספרי דרוש)

ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך - בחודש זה יש סיוע מיוחד מן השמים לאדם הרוצה לשוב בתשובה ולהסיר מעליו את ערלת הלב.

מזל החודש - בתולה, על שם הפסוק שובי בתולת ישראל שובי אל עריך אלה (ירמיהו לא) כאשר עם ישראל חוטא נמשל כסוטה, אולם כאשר עושה תשובה שלימה מוחק לו הקב"ה את העון כליל ואז הם בבחינת בתולה, משמעותו יצירת קשר חדש עם הקב"ה נקיים ומטהורים מכל חטא כאלו לעולם לא חטאו. (מן הדרוש)

המלך זה הקב"ה, בני המדינה אלו ישראל שמסגלים עונות כל השנה, ערב ר"ה הגדולים מתענין ומוותר להם שליש עונותיהם, בעשרה הימים בינונים מתענין ומוותר להם שני שלשים ביום הכפורים הכל מתענין ומוותר להם הכל, מסביר הט"ז דבערב ר"ה מוותר להם שליש היינו שאינו נמחל לגמרי אלא מעבירו מן החשבון ובעשרת ימי תשובה נחשב גם השליש בהעברה ואינם נמחלים לגמרי עד שביום הכפורים ראשון לחשבון העונות שנמחלין לגמרי.

מחל לגמרי אלא מעבירו מן החשבון ובעשרת ימי תשובה נחשב גם השליש בהעברה ואינם נמחלים לגמרי עד שביום הכפורים ראשון לחשבון העונות שנמחלין לגמרי. (עטרת יצחק)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

פאשק שיחת הרא"ש אולצא' שאמת תורה תשל"ח (אשכנזי ואמריגס אקלסות)
חי חי יודך

הקב"ה משחרר את הכאבים שנותן לו ואומר לו: ילדי זכור מה עשית קודם לכן, נכנסת לגאווה ולכך או שאתה שבור לחתיכות או שאתה מחזיק עצמך לגדול. ככה אתה עובר שנות חייך יום אחר יום ולא זוכר את התכלית שסוף כל אדם למות.

האדם אינו יודע יום מותו לא צעיר ולא זקן, הרבש"ע הסתיר זאת כדי שהאדם יעשה תשובה, אחרת אף אחד לא ירצה לעשות תשובה, אבל האדם צריך לזכור שיבוא רגע שיצטרך לתת דין וחשבון לפני מי שברא אותו, ואז לא יהיה לו לאן לברוח, אז יהיה גלוי לפניו כל מה שעשה, בפיו יאמר את כל מה שעשה, אבריו שאתם חטא יעמדו ויודו על האמת, הבושה תהיה גדולה מאד, הכל גלוי לפניו הכל חשוף לפניו בין שהוא בעולם הדמיון ובין שהוא בעולם האמת, כל מה שעשה בעולם גלוי לפניו, ידו כתבה בעצמה הפנקס פתוח והיד כותבת. איך האדם יכול למנוע בושה כזאת בזה שלא ישבר מנפילתו, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא (קהלת ז') ומה היא הנפילה? ההכרה שאינו מסוגל לטפל בעצמו לבד והוא זקוק למשהו שיעזור לו "הער דארף צו איינעם אנקומען" אבל לא שישבר!

בשעה שמשכיח יבוא ותתגלה מלכותו על כל העולמות לא יהיה שנוי אצל האדם, האדם יסתובב בעולם כמו שאנחנו מסתובבים אלא שלא יהיה תערומת (פאדרוס) אחד על השני, לא ידברו לשון הרע משום שלא יהיה יצר הרע, נמצא שהעבודה שלנו הוא לא בשביל העולם הבא אלא בשביל העולם הזה, וכדי להכין את עצמו למשיח העבודה שצריך הוא עצמו שיכיר שיש בו מציאות שדרכו יש לו את החיות האלקי

מכיון שהאדם צריך לעבור את הנאמר (שם קי"ט) טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד, לכך הוא מוכרח לעבור יסורים כי בלעדיהם אי אפשר לקנות את העולם אי אפשר לקנות מאומה, כי הקנין תלוי מהיכן ולהיכן היסורים הולכים, אם היסורים הולכים עם רבות מחשבות בלב איש בגלל שאינו מבין שעצת ה' היא תקום. בתוך היסורים האלו יחשוב האדם שמבשרי אחזה אלקה (איוב י"ט) שהכאב אינו סתם כאב, הכאב נועד לעוררו משינה העמוקה שהיא בבחינת שינה כל שנותיו, הכאב מעוררו לדעת ולהכיר שגם שם ידך תנחני, היכן שאני כאוב גם אתה אתי רבש"ע, היכן אתה? אינני רואה אותך אינני שומע אותך חושך סביבי...

ועתה השאלה איך אני יכול להחזיק מעמד בכאלו כאבים, איך אני לא נהיה משוגע, מי הוא בעל הכח שנותן לי להחזיק מעמד את הרגע? החזקת המעמד באותו הרגע הוא בזה שכתוב גם שם ידך תנחני, מוכרח אני להאמין שאתה מנהיג אותי, מבשרי אחזה אלקה האומר לי נכון כאבך גדול אבל ילדי אתה מחזיק מעמד, דע שיש לך בעל הבית, יש לך אמא שהיא מחזיקה אותך יש לך אותי, איך צריך לראות אותי אינך צריך לשמוע אותי תתבונן בתוך עצמך ומבשרך תחזה אלקה איך אתה יכול להחזיק מעמד בכאלו כאבים גדולים.

אין אדם שאינו עובר כאבים, אבל לאן מביא אותו הכאבים, האם הכאב מביא אותו ליאוש, מביא אותו לקנאה, כדברי דוד המלך (תהלים ס"ט) כי קנאת ביתך אכלתני, הקנאה אוכלת אותו, נדמה לו שאצל החבר יותר טוב, הוא יותר יפה, אז הוא מתחיל לדבר לשון הרע ונהיה ירוד ונהיה ביאוש ונהיה שבור. ודוקא אז

ואם האדם מאבד זאת ומזניח את עצמו והוא ביאוש לא יוכל אף פעם להגיע לתכלית בחינת משיח, כל פעם יורד יותר ויותר נהיה שבור נהיה משוגע או שנכנס לשעמום ואינו יכול להחליץ, ממש כל באיה לא ישובון (משלי ב יט).

התכלית של האנוש שתהיה בינינו אחדות כי אז אפילו אם אחד נופל חבירו מרימו, באיזה כח החבר מרימו? כי לא יתכן שהחבר יהיה בדיוק כמותו, לכל אחד יש המדה הרעה שלו. כך שאין לשניהם אותה מדה רעה, ובזה שהחברים מאוחדים אז יכול החבר שנאחו בו להוציאו ממצבו בכח זה שאין לו את המדה הרעה הזאת החבר מסביר לו שלאדם יש את הנסיון היות שהוא בבחירה [נסיון זה תבוטל כאשר תהיה התגלות מלכותו על כל העולם] הסיבה שאינו יכול לעמוד בנסיון בגלל שכואב לו, מדוע כואב לו? היות שהוא "אין" ואין לו היכולת לעמוד בנסיון, אבל כאשר מכיר את ה"אין" ממילא שומע את עצמו מדבר איך אני מחזיק מעמד איך אני מקבל כח להתחזק אין זה בגלל שאני גדול אלא בגלל שיש רחמנות עליו, מי הוא הרחמנות? הסיבות! כמו החבר שבא לעזרתו ואם רואה איך שחי עם הסיבות הרי הוא חי עם מסובב הסיבות, הרי שהכאב מביא אותו ליסוד ה"אין" שיכיר מעצמו שהוא גולם וכשמכיר שיש בו חכמה ויש בו כח מוכרח להאמין שהוא מסובב כל הסיבות.

כאשר האדם מכיר את הסיבות שומע את המניעות בהכרה זו נהיה בדבקות, ודבקות זו היא האמונה שמכיר היטב שהחכמה והכח אינו משלו הלא מצד עצמו הוא במצב של כל באיה לא ישובון ומצד עצמו הוא נמשך עמוק עמוק בתוך השפלות ועל ידי כך מגיע לשלמות השפלות, הכרת השפלות בשלמותו מביא את האדם לדרגה הכי גדולה, שמשפלותו מכיר את

מציאות הבוית"ש מבשרי אחזה אלקה.

בנענועים עם הלולב והאתרוג מנענעים קודם כלפי מעלה ואח"כ למטה להזכיר שהאדם אפילו שהוא גבוה שלא ישכח שהוא למטה, דהיינו שלא ישכח מהיכן אתה בא, מעפר אתה ואל עפר תשוב, אתה צריך לרדת לשפלותך, כי אפילו שמגיעים לדרגה הגבוהה ביותר צריכים להשאר בפחד שלא יאבד מחשבתי מהיכן הוא בא ומי הוא בכלל, וכשחי באופן הזה הוא שומע ומכיר את בעל כרחך אתה חי כי הוא מכיר את הגולם שלו והחכמה מאין תמצא, והאין אינו הוא אלא בעל הכח של האין שלגבי האדם הוא בחינת גולם, כך שכל מציאות וכל דבר שיוצא ממנו הוא שומע שהחכמה מאין דהיינו שיש בו אין שנותן לו את הכח.

נקוט כלל בבריאה שאסור לאדם להשבר באף מצב יכול להיות הגרוע שבעולם שאין כזו בריאה של דע בכל זאת לא ישבר ויאמר: רבש"ע כמו שיכולתי לקלקל כך יכול אני לתקן, מהו הקלקול ומהו התיקון? להכיר איפה שקלקלתי אתה עמי כמו שכתוב (תהלים ז) עמו אנכי בצרה, היית אתי לפני שקלקלתי לא רצית שאני אחטא, אני לא עמדתי בבחירה, רצית שאני אמנע ואני לא נמנעתי וחטאתי, בכל זאת עמו אנכי בצרה - בכל צרתם לו צר, לכן אל לו לאדם להשבר, ואם איננו נשבר זוכה באותו שעה למדרגה גדולה כי הוא נמצא בשפלות גדולה ומכיר דרך השפלות את הגדלות של הרבש"ע כי מבחין שבתוך הנפילות הגדולות משהו מחזיק אותו וממילא מכיר את החיות של הקדושה בשלמות כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד (ברכות לד) ואז הוא שומע ומכיר מציאות הוי' ממש.

המשך פציצים יקרים

אלול: כשהיו עם ישראל בגלות בבל הם נתנו לכל חודש מחדשי השנה שם בשפה הארמית תשרי חשון כסלו וכו' כל חודש לפי מהותו ועניינו, את החודש האחרון בשנה כינו בשם אלול מלשון חיפוש חיטוט בילוש כפי שמתרגם אונקלוס על הפסוק ויתורו את הארץ (במדבר טו יט) ויאללון ית ארעא, רמז לבילוש וכד' שבחודש זה. (שער האגדה)

לא הביט און (חטא) ביעקב ולא ראה עמל (עוון) בישראל (במדבר כג, כא) דרשי רשומות דרשו גימטריא של וירא ישראל את ה' הגדולה (1225) ללמדנו אם אדם רוצה לזכות לראות את ה' הגדולה של השי"ת כלומר לראות את הישועות הגדולות והנפלאות, מה יעשה? ישתדל גם הוא שלא להביט לא לראות ולא להסתכל בחטאים בעוונות של השני אלא יתבונן רק בטוב של השני וממילא גם הקב"ה ישתבח שמו ויתעלה כבוד הדרו את מידה כנגד מידה, כדרשת חז"ל (מכות י) בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו. (ראש השנה בהלכה ובאגדה)

בחודש אלול ותשרי מתחננים במזמור לדוד ה' אורי וישעי וכו' אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש וכו' לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו שיהיה נועם ה' אלקינו בימים אלו כשיעמוד בביהמ"ד באלול ר"ה עשי"ת יוה"כ סוכות הושענא רבא שמיני עצרת שמחת תורה יהיה טועם טעם ביסוס מגן עדן בתענוג רוחני וקדושה כל אחד כפי ערך נפשו לחזות בנועם ה'.

אני לדודי ודודי לי כפי העבודה באני לדודי בחודש אלול כן יהיה דודי לי בחודש תשרי, וכל אדם נתבע לפי הכרתו ותכונת נפשו.

איתא במסכת ברכות (לב) לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואח"כ יתפלל, סדור שבחו של מקום מקודם התפלה זה אלול זמן להגיד שבחו של מקום ואח"כ יתפלל בימים הנוראים כי ימי הדין הם ימי תפלה ותחנונים.

בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך (משלי ג) דרך הוא פתוח ואורח הוא סתם, הכתוב מרמז לחודשי אלול ותשרי דחודש אלול רומז לדרך כידוע הנותן בים דרך (ישעי' מג) בחודש אלול תרעין פתוחין לשבים ולכשיגיע חודש תשרי כשצריך ליתן דין וחשבון ונדונין בו אז הוא (השי"ת) יישר אורחותיך. (ע"פ האריז"ל)

אע"פ שתקיעת שופר בר"ה גזירת הכתוב הוא, רמז יש בה כלומר עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושונים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזוב כל אחד דרכו ומחשבתו על זה בא קול השופר ומזכיר לנו שפרו מעשיכם תתעוררו במעשיכם לשוב אל ה'. (רמב"ם)

ידוע ששם אלקים מורה על מדת הדין ובר"ה העולם נדון במדה"ד וחודש אלול מתוקן לתשובה כדי שעי"ן כן נצא ביום הדין בצדקה וחסד כידוע וע"ז מרמז הכתוב וצדקה תהיה לנ"ו שהוא גימטריא אלקים יהיו נמתק ע"י השלושים יום מר"ח אלול עד ר"ה ע"י כי שגימטריא שלושים, וכמו שבשאר המועדים שואלים ודורשים הלכות החג ל' יום קודם החג, כמו"כ ניתן השלושים יום של ימי אלול להכין את עצמו לר"ה בתשובה וכו'.

ויאמר אברהם אל לוט הפרד נא מעלי, אברהם זו הנשמה אומרת להיצה"ר שיפריד את עצמו מעמו בנא ימים מן ר"ח אלול עד הושענא רבה גמר חתימה טובה. (בשם הגר"א)

בזמנים הראשונים היו מסגפים עצמם בחודש אלול. והרבי אלימלך זיע"א היה אומר שהוא היה בוקע השמים שלא נצטרך לסיגופים והיה בוקע השמים שיוכלו לכנוס מגושם ולבא להתפשטות הגשמיזם בלא סיגופים, וזה טוב ומיופה ביותר מכאשר בא ע"י סיגופים.

ינו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

